

FINANSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 9/2000 rd

Lagmotion med förslag till lag om ändring av 1 och 2 § lagen om riksdagsmannaarvode, 5 § lagen om pension för riksdagsmän och 70 § inkomstskattelagen

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 16 maj 2000 en lagmotion med förslag till lag om ändring av 1 och 2 § lagen om riksdagsmannaarvode, 5 § lagen om pension för riksdagsmän och 70 § inkomstskattelagen i ärendet (LM 61/2000 rd — Antti Kalliomäki /sd m.fl.) till finansutskottet för beredning.

Utlåtanden

I enlighet med riksdagens beslut har grundlagsutskottet lämnat ett utlåtande (GrUU 15/2000 rd), som ingår som bilaga till detta betänkande.

Beredning i delegation

Ärendet har beretts i finansutskottets förvaltnings- och granskningsdelegation.

Sakkunniga

Förvaltnings- och granskningsdelegationen har hört

- vice talman Jukka Mikkola och förvaltningsdirektör Kari T. Ahonen, riksdagen
- regeringsrådet Tuija Vilka och konsultative tjänstemannen Matti Halen, finansministeriet
- statistikdirektör Jarmo Hyrkkö, Statistikcentralen
- verkställande direktör Teemu Lehtinen, Skattebetalarnas Centralförbund.

LAGMOTIONEN

I lagmotion LM 61/2000 rd föreslås att lagen om riksdagsmannaarvode ändras så att riksdagens kanslikommission fastställer riksdagsmannaarvodet på förslag av en utomstående arvodeskommission. Genom lagändringen sänks kostnadsersättningen på de grunder som tillämpades innan ersättningen partiellt belades med skatt. Den skattepliktiga delen av den nuvarande kostnadsersättningen innesluts i riksdagsmannaarvodet.

För talmanskonferensen föreslås befogenhet att besluta om betalningen av arvode till en ledamot som lovligt är borta från riksdagsarbetet.

Av den ovan beskrivna ändringen i lagen om riksdagsmannaarvode följer att bestämmelsen i lagen om pension för riksdagsmän om att skattepliktig kostnadsersättning höjer en riksdagsledamots pension stryks. På grund av att utbetalningen av den skattepliktiga kostnadsersättningen upphör föreslås motsvarande ändring i 70 § 2 mom. inkomstskattelagen.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 15 juni 2000. De nya arvodena och kostnader-

sättningarna betalas räknat från den 1 september 2000.

UTSKOTTETS STÄLLNINGSTAGANDEN

Allmän motivering

Av de orsaker som framgår av lagmotionens motivering och med stöd av erhållen utredning finner utskottet motionen behövlig och ändamålsenlig. Utskottet tillstyrker därför lagförslagen i motionen.

Finansutskottet understryker att reformen i lagmotionen uttryckligen avser en ändring i lönesystemet. Meningen har egentligen inte varit att ta ställning till riksdagsmannaarvodets storlek. Genom det nya systemet elimineras den olägenheten att riksdagen själv bestämmer om sina egna arvoden. Meningen är att tillsätta en arvodeskommission som står utanför riksdagen och som självständigt fattar beslut om arvodets belopp. Kanslikommissionen kan endast godkänna eller förkasta förslaget.

Av motiveringen till lagmotionen framgår att riksdagsmannaarvodena senast har justerats räknat från den 1 januari 1986. Sedan dess har det uppstått eftersläpning på 15—23 procent i riksdagsmannaarvodet jämfört med inkomstutvecklingen i en del andra grupper. Motionen utgår från att riksdagsmannaarvodet skall vara jämförbart med statstjänstemännens löner och där ligga på en hög nivå. Riksdagsledamöterna måste tillförsäkras adekvata ekonomiska möjligheter att koncentrera sig på sitt ledamotsuppdrag.

Enligt motionen måste det vidare ses till att ersättningarna för de kostnader som ledamotsuppdraget ger upphov till i tillräcklig mån täcker dessa kostnader och är rätt riktade. Förmånsgrunderna bör vara klara och tillämpliga i enlighet med sin lydelse och dessutom så enkla som möjligt i administrativt hänseende.

Det anses förenligt med allmän rättskänsla att en ledamot som är borta från arbetet i riksdagen skall kunna avstå från sitt riksdagsmannaarvode.

Finansutskottet konstaterar att de föreslagna ändringarna i 5 § lagen om pension för riksdagsmän och 70 § inkomstskattelagen direkt följer av

de föreslagna ändringarna i 1 och 2 § lagen om riksdagsmannaarvode och därmed är tekniska. Utskottet koncentrerar sig nedan framför allt på att bedöma de föreslagna ändringarna i lagen om riksdagsmannaarvode.

Detaljmotivering

Lagen om riksdagsmannaarvode

Förfarandet för att bestämma riksdagsmannaarvodet. I 1 § lagen om riksdagsmannaarvode föreskrivs om förfarandet för att bestämma riksdagsmannaarvodet. Grundlagsutskottet ser i sitt utlåtande inget hinder för att det i lagen om riksdagsmannaarvode inte föreskrivs om grunderna för arvodets storlek. Däremot anser grundlagsutskottet det viktigt ur konstitutionell synvinkel att riksdagsmannaarvodet ses som en garanti för riksdagsledamöternas oberoende enligt 29 § grundlagen. Arvodet skall för sin del bidra till att skapa adekvata förutsättningar för riksdagsledamöternas oberoende. Finansutskottet föreslår att 1 § 1 mom. i enlighet med grundlagsutskottets utlåtande kompletteras med en närmast grundläggande bestämmelse om det arvode som betalas till riksdagsledamöter.

Grundlagsutskottet uppmärksammar motstridigheten mellan lagförslagets motivering och 1 § 1 mom. Enligt motiveringen är det kanslikommissionens sak att fastställa riksdagsmannaarvodet enligt arvodeskommissionens förslag. Grundlagsutskottet föreslår att motiveringen ändras såtillvida att kanslikommissionen fastställer arvodets storlek på förslag av arvodeskommissionen. Enligt vad finansutskottet har erfarit har meningen, så som ovan konstaterats, varit att kanslikommissionen bara kan godkänna eller förkasta arvodeskommissionens förslag. Utskottet föreslår att 1 § 1 mom. preciseras en-

ligt detta i överensstämmelse med motiveringen till lagförslaget.

Arvodeskommissionen. Lagmotionen utgår från att riksdagens presidium väljer ordföranden och två andra medlemmar i arvodeskommissionen för fyra år. I sitt utlåtande anser grundlagsutskottet det naturligare att arvodeskommissionen väljs av talmanskonferensen. Finansutskottet finner förslaget i lagmotionen bättre till denna del och menar att valet av arvodeskommission faller sig naturligt för presidiet. Redan nu har vissa befogenheter genom bestämmelser på lägre nivå delegerats till presidiet.

Enligt lagmotionen kan presidiet utfärda kompletterande bestämmelser om arvodeskommissionens verksamhet. Enligt erhållen utredning bör detta tolkas så att det avser vissa tekniska synpunkter på kommissionens arbete i praktiken och att det inte inverkar på den substans som kommissionen skall behandla. Grundlagsutskottet hänvisar i sitt utlåtande också till möjligheten att anta en instruktion för ett sådant organ.

Grundlagsutskottet har uppmärksammat att förslaget inte ställer några behörighetskrav på medlemmarna i kommissionen. Finansutskottet har på de grunder grundlagsutskottet anför preciserat 1 § 1 mom. att en riksdagsledamot eller en tjänsteman vid riksdagen inte kan vara medlem av kommissionen.

Beslut att inte betala ut arvode. Grundlagsutskottet har ansett det behövt att talmanskonferensens prövningsrätt binds när det gäller beslut

om att inte betala ut arvode. Finansutskottet omfattar grundlagsutskottets syn och föreslår en sådan precisering i 2 § 4 mom. att beslut om att inte betala ut arvode kan fattas på begäran av en ledamot och i övrigt bara av ett vägande skäl.

Inkomstskattelagen

Ändringarna i lagmotionen avses träda i kraft mitt under kalender- och skatteåret. Finansutskottet föreslår utifrån erhållen utredning att ikraftträdelsebestämmelsen, som gäller ändring av 70 § inkomstskattelagen, preciseras så att lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2000. Den ändrade bestämmelsen skall inte gälla kostnadsersättningar som betalats ut under skatteåret enligt den gamla lagen.

Lagstiftningsordning

Grundlagsutskottet anser i sitt utlåtande att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Förslag till beslut

På grundval av det ovan anförda föreslår finansutskottet, som med stöd av 39 § 4 mom. riksdagens arbetsordning har valt ordföranden för finansutskottets förvaltnings- och granskningsdelegation att föredra frågan i riksdagens plenum, vördsamt

att lagförslagen i lagmotionen godkänns som följer:

Utskottets ändringsförslag

1

Lag

om ändring av 1 och 2 § lagen om riksdagsmannaarvode

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 30 april 1947 om riksdagsmannaarvode (328/1947) 1 § 1 och 2 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 1 mom. i lag 464/1977 och 2 mom. i lag 1295/1988, samt fogas till 2 §, sådan den lyder i lag 39/2000, ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., som följer:

1 §

Till en riksdagsledamot *betalas ett arvode av sådan storlek att uppdraget som riksdagsledamot kan skötas på behörigt sätt. Arvodet fastställs av riksdagens kanslikommission enligt ett förslag från en arvodeskommission. Arvodeskommissionens ordförande och dess två övriga medlemmar, av vilka ingen får vara riksdagsledamot eller tjänsteman vid riksdagen*, väljs av riksdagens presidium för fyra år. Kommissionen sammankallas av ordföranden. Kommissionen är beslutför när samtliga medlemmar är närvarande. Presidiet kan utfärda kompletterande bestämmelser om kommissionens verksamhet.

Till en riksdagsledamot *betalas för den tid, för vilken riksdagsmannaarvodet betalas, för de extra kostnader som uppdraget som riksdagsledamot orsakar en ersättning om 30 procent av grundlönen i statens löneklass A 27. Till en riksdagsledamot som valts i någon annan valkrets än Helsingfors eller Nylands valkrets betalas kostnadsersättningen beräknad enligt 40 procent. Har en riksdagsledamot utöver sin bostad i en annan valkrets än Helsingfors eller Nylands valkrets för skötseln av uppdraget som riksdagsledamot en ägar- eller hyresbostad i Helsingfors,*

Esbo, Grankulla eller Vanda, betalas kostnadsersättningen beräknad enligt 55 procent. Kostnadsersättningen till en riksdagsledamot som valts i Nylands valkrets beräknas likväl enligt 40 procent om hans eller hennes bostad, med anlitande av allmän färdväg, ligger längre än 30 kilometer från riksdagshuset.

2 §

Om en riksdagsledamot med talmanskonferensens eller riksdagens tillstånd inte deltar i riksdagsarbetet, kan talmanskonferensen på begäran av ledamoten besluta att riksdagsmannaarvodet eller en del därav inte skall betalas under den tid han eller hon är frånvarande. I övrigt kan talmanskonferensen bara av vägande skäl besluta att arvode inte skall betalas.

Denna lag träder i kraft den 15 juni 2000. Det enligt 1 § 1 mom. fastställda riksdagsmannaarvodet och kostnadsersättningen enligt 1 § 2 mom. betalas från den 1 september 2000.

2

Lag

om ändring av 5 § lagen om pension för riksdagsmän

I enlighet med riksdagens beslut *upphävs* i lagen den 14 juli 1967 om pension för riksdagsmän (329/1967) 5 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1296/1988.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2000.

3

Lag**om ändring av 70 § inkomstskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 70 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1072/1998, som följer:

70 §

Såsom i 1 mom. nämnd skäligen ersättning betraktas talmannens och vice talmännens anslag enligt lagen om riksdagsmannaarvode (328/1947), en riksdagsmans telekommunikationsersättning samt en riksdagsmans kostnadsersättning.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2000.
Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2000. På kostnadsersättningar som betalts innan lagen träder i kraft tillämpas dock de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.
(Nytt)

Helsingfors den 25 maj 2000

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Maria Kaisa Aula /cent
vordf. Kari Rajamäki /sd
medl. Olavi Ala-Nissilä /cent
Pirjo-Riitta Antvuori /saml
Jorma Huuhtanen /cent
Timo Ihamäki /saml
Seppo Kääriäinen /cent
Reijo Laitinen /sd
Hanna Markkula-Kivisilta /saml
Tuija Nurmi /saml
Mauri Pekkarinen /cent

Virpa Puisto /sd
Ola Rosendahl /sv
Matti Saarinen /sd
Anni Sinnemäki /gröna
Sakari Smeds /fkf
Marja-Liisa Tykkyläinen /sd
Kari Uotila /vänt (delvis)
Jukka Vihriälä /cent
Jorma Vokkolainen /vänt
ers. Kari Kantalainen /saml
Mikko Kuoppa /vänt (delvis).

Sekreterare vid behandlingen i delegationen var

utskottsrådet Alpo Rivinoja.

RESERVATION 1

Motivering

Kristliga förbundets riksdagsgrupp har inte stött lagmotionen med förslag till ändring av lagen om riksdagsmannaarvode. Enligt vår mening är en höjning av riksdagsmannaarvodet i den storleksklass som föreslås i lagmotionen varken motiverad eller nödvändig.

I lagmotionen framhålls att riksdagsledamöternas grundlön släpar efter jämfört med andra löntagargrupper. Skillnaden sägs ha uppkommit på grund av generella förhöjningar, alltså på grund av att små löner relativt sett har höjts mest. Enligt vår mening är det inte befogat att motivera en justering av riksdagsmannaarvodena med lönebeslut som eventuellt kan ha gynnat låglönebranscherna. När man jämför olika gruppers löner med varandra, måste hela arvodesystemet med kostnadsersättningarna och ändringar av dem vägas in. Den föreslagna höjningen är dessutom betydligt högre än den eftersläpning som omtalas i lagmotionen. En löneökning med en löneklass ligger enligt vår mening betydligt närmare den justering uppåt som kan betraktas som rätt och riktig. Tonen i lagmotionen låter förstå att avsikten de facto är att inskränka arvodeskommissionens prövningsrätt i arvodesfrågor.

I höjningsförslaget jämför motionsställarna de finländska riksdagsledamöternas arvoden med månadslönerna för parlamentarikerna i andra EU-medlemsstater. Det är ingen lätt ekvation att jämföra löner i olika länder. Också när det gäller andra löntagargrupper kan löneök-

ningar motiveras med lönenivåerna i andra EU-länder. Jämförelsen tar ingen hänsyn till att det finns skillnader i både skatter och kostnadsersättningar. Nivån på riksdagsmannaarvodet måste i första hand läggas fast utifrån nationella aspekter, anser vi.

De ekonomiska konsekvenserna för statens utgifter uppges vara 14 eller 21 miljoner mark beroende på löneklassen. Däremot är ändringarna i riksdagsledamöternas pensionskydd och i det så kallade anpassningsstödet inte inräknade i de ekonomiska konsekvenserna. Det är inte helt oväsentligt att också lyfta fram dessa ekonomiska konsekvenser. Ett exempel: pensionen efter tolv år som riksdagsledamot stiger från 11 000 till drygt 15 000 mark i månaden, om den nya löneklassen blir A 31.

Det är dags att förtydliga och normalisera kostnadsersättningarna för riksdagsledamöterna, anser vi. Medborgarna har betydligt lättare att acceptera riksdagsledamöternas arvoden, om alla medborgargrupper så långt som möjligt behandlas lika när det gäller kostnadsersättningar. Större öppenhet och insyn är ett viktigt kriterium när arvodena för riksdagsledamöterna ses över, anser jag. Lagmotionen lever inte upp till detta krav på alla punkter.

Förslag

På grundval av det ovan stående föreslår jag

att lagförslagen i betänkandet förkastas.

Helsingfors den 25 maj 2000

Sakari Smeds /fkf

RESERVATION 2

Motivering

I lagmotionen föreslås att en utomstående kommission skall tillsättas och ha till uppgift att bestämma över riksdagsmannaarvodet. Men den föreslagna reformen ger inte kommissionen fri prövningsrätt. I stället beläggs kommissionen med så många föreskrifter att reformen bara leder till stora ökningar av arvodet utan att kommissionen har någon möjlighet att själv fritt ta ställning till kriterierna för en höjning av arvo-

det. Utskottet går över huvud taget inte in på dessa stränga föreskrifter. Vi anser att reformen inte kan genomföras under dessa förutsättningar.

Förslag

På grundval av det ovan stående föreslår vi

att lagförslagen i betänkandet förkastas.

Helsingfors den 25 maj 2000

Mikko Kuoppa /vänst
Jorma Vokkolainen /vänst
Kari Uotila /vänst

GRUNDLAGSUTSKOTTETS UTLÅTANDE 15/2000 rd

Lagmotion med förslag till lag om ändring av 1 och 2 § lagen om riksdagsmannaarvode, 5 § lagen om pension för riksdagsmän och 70 § inkomstskattelagen (Antti Kalliomäki /sd m.fl.)

Till finansutskottet

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 16 maj 2000 en lagmotion med förslag till lag om ändring av 1 och 2 § lagen om riksdagsmannaarvode, 5 § lagen om pension för riksdagsmän och 70 § inkomstskattelagen (LM 61/2000 rd) till finansutskottet för beredning och bestämde samtidigt att grundlagsutskottet skall lämna utlåtande i saken till finansutskottet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- riksdagens förvaltningsdirektör Kari T. Aho-
- nen
- lagstiftningsrådet Risto Eerola, justitieministeriet
- professor Mikael Hidén
- professor (emeritus) Antero Jyränki
- justitiekanslern i statsrådet Paavo Nikula
- professor Kaarlo Tuori
- professor Veli-Pekka Viljanen.

LAGMOTIONEN

I motionen föreslås att lagen om riksdagsmannaarvode ändras så att riksdagens kanslikommission fastställer riksdagsmannaarvodet på förslag av en utomstående arvodeskommission. Genom lagändringen sänks kostnadsersättningen på de grunder som tillämpades innan ersättningen partiellt belades med skatt. För talmanskonferensen föreslås befogenhet att besluta om betalningen

av arvode till en ledamot som lovligt är borta från riksdagsarbetet.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 15 juni 2000. De nya arvodena och kostnadsersättningarna betalas räknat från den 1 september 2000.

Lagmotionen innehåller ingen särskild motivering i fråga om lagstiftningsordningen.

UTSKOTTETS STÄLLNINGSTAGANDEN

Motivering

Förfarandet för att bestämma riksdagsmannaarvodet. I Finlands nya grundlag ingår inga bestämmelser om riksdagsmannaarvode. Enligt 16 § 2 mom. i den tidigare riksdagsordningen bestämdes grunderna för riksdagsmannaarvodet och ersättningen för resekostnader genom lag. Ett förslag till en sådan lag skulle handläggas i den ordning som föreskrevs i 70 § riksdagsordningen.

Numera bestäms storleken på en ledamots arvode direkt utifrån 1 § 1 mom. lagen om riksdagsmannaarvode. Enligt lagförslaget skall riksdagens kansli Kommission fastställa arvodet på förslag av en arvodeskommission, som tillsätts genom lag. Till följd av den nya grundlagen beror det i stor utsträckning på lagstiftarens prövning hur noggrant det lagstiftas om riksdagsmannaarvodet. Utskottet menar att konstitutionen inte ställer något hinder för att det i lagen om riksdagsmannaarvode, precis som i förslaget, föreskrivs bara om förfarandet med att bestämma arvodet men inte om grunderna för dess storlek.

Ur konstitutionell synvinkel är det viktigt att se riksdagsmannaarvodet som en garanti för riksdagsledamöternas oberoende enligt 29 § grundlagen. Även på ett mera generellt plan tryggar riksdagsmannaarvodet riksdagens verksamhetsbetingelser. Arvodet skall bidra till att skapa adekvata förutsättningar för riksdagsledamöternas oberoende. Av dessa orsaker anser utskottet att föreslagna 1 § 1 mom. lämpligen bör kompletteras med t.ex. följande, närmast grundläggande bestämmelse om det arvode som betalas till riksdagsledamöter: "Till en riksdagsledamot betalas ett arvode av sådan storlek att riksdagsmannauppdraget kan skötas på ett behörigt sätt. Arvodets belopp fastställs ..."

Beslut i kansli Kommissionen. Enligt motiveringen till lagmotionen är det kansli Kommissionens sak att fastställa riksdagsmannaarvodet enligt arvodeskommissionens förslag. Detta svarar inte mot lydelsen i den föreslagna paragrafen.

Utskottet anser att motiveringen bör ändras så tillvida att kansli Kommissionen fastställer arvodets storlek på förslag av arvodeskommissionen.

Arvodeskommissionen. Arvodeskommissionen utgörs av dess ordförande och två andra medlemmar. Utskottet uppmärksammar frågan om det vore skäl att också välja en eller två ersättare för medlemmarna. Härigenom kan det i jävssituationer undvikas att arvodeskommissionen måste kompletteras vid en tid då behov av att se över riksdagsmannaarvodet redan föreligger.

I motiveringen beskrivs arvodeskommissionen som ett organ som står utanför riksdagen. Med tanke på grundlagen bygger tillsättandet av kommissionen i sista hand på 36 § 2 mom., där det sägs att "Riksdagen väljer andra organ som behövs, enligt vad som bestäms i denna grundlag, i någon annan lag eller i riksdagens arbetsordning".

En brist i förslaget med tanke på arvodeskommissionens "utomstående" karaktär är att det inte ställs några behörighetskrav på medlemmarna. Av orsaker som har med kommissionens oberoende att göra föreligger utskottet för prövning om det bör anges direkt i lag att en riksdagsledamot eller en tjänsteman vid riksdagen inte kan vara medlem av kommissionen.

Med hänsyn till att det möjligen behövs en reglering av arvodeskommissionens verksamhetssätt hänvisar utskottet till den möjlighet som 52 § 3 mom. grundlagen ger att anta en instruktion för ett sådant organ.

Val av arvodeskommission. Enligt förslaget väljs arvodeskommissionen av riksdagens presidium för fyra år. Arrangemanget är så tillvida speciellt att varken grundlagen eller riksdagens arbetsordning föreskriver att presidiet är ett beslutsfattande organ i riksdagen, även om presidiet nämns i 5 § 1 mom. arbetsordningen. Med tanke på dessa grundläggande författningar om arbetet i riksdagen vore det naturligare att arvodeskommissionen väljs av talmanskonferensen.

Beslut att inte betala ut arvode. Talmanskonferensen får enligt 2 § 4 mom. i det första lagförslaget fri prövningsrätt att besluta att arvode eller en del av det inte betalas till en ledamot för den tid han eller hon är frånvarande från plenum med tillstånd. Bestämmelsens vaghet kan leda till praktiska problem med tanke på likställdheten. Det är viktigt att talmanskonferensens prövningsrätt binds till exempel så att riksdagen kan låta bli att betala arvode på begäran av en ledamot och i övrigt bara till den del det överskrider en viss tid eller av ett vägande skäl. Av orsaker

som går tillbaka till det grundlagsfästa skyddet av egendom följer att befogenheter som föreskrivs genom en vanlig lag inte kan utsträcka sig till de delar av riksdagsmannaarvodet som redan bör anses ha förfallit.

Utlåtande

Grundlagsutskottet anför vördsamt som sitt utlåtande

att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Helsingfors den 23 maj 2000

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Ville Itälä /saml
vordf. Riitta Prusti /sd
medl. Tuija Brax /gröna
Klaus Hellberg /sd
Esko Helle /vänst
Jouko Jääskeläinen /fkf
Paula Kokkonen /saml
Jouni Lehtimäki /saml

Hannes Manninen /cent
Pekka Nousiainen /cent
Heli Paasio /sd
Osmo Puhakka /cent
Petri Salo /saml
Arto Seppälä /sd
Ilkka Taipale /sd
ers. Pekka Ravi /saml.

Sekreterare vid sammanträdet var

utskottsrådet Jarmo Vuorinen.

